

תפ"ח 42730/03/14 - מדינת ישראל נגד עזיז עוייסאת

בבית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

כבוד השופט רפי כרמל

כבוד השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

תפ"ח 42730-03-14

המאשימה
מדינת ישראל
עו"ד ענת גרינבאום

נגד
הנאשם
عزيز עוייסאת
עו"ד אנדרה רוזנטל

זכור דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודהתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעשר עבירות של ניסיון רצח, לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק").

ואלה המיעשים: בשנת 2012 החליט הנאשם הנאשם לסייע לארגוני הטרור הפלסטיניים במלחמות בישראל כנקמה על פעילות מדינת ישראל במסגד "אל-אקצא" ובשתי עזה. תחילתה ביקש להמית באמצעות גראן ולאחר ששמע על פיצוץ ג' במבנה מגוריים שהביא לקריסת הבניין על יוושבו ולהרג 3 בני משפחה, אימץ שיטת פעולה של חיתוך צינורות גז בבנייני מגורים על מנת להביא להרג המוני. **באישום הראשון** - ביום 30.3.12 החליט הנאשם לבצע פיגוע חבלני של דקירת יהודים למות באמצעות גראן. ביום 2.4.12 ארבעה הנאים בשער שכם לקורבן ולאחר שעעה קלה נקלע בדרךו היהודי חרדי ליד 1942. הנאשם הלם על ראש הקורבן 2-3 מכות בעודו צועק "אללה أكبر", המתлон ניסה להימלט, הנאשם רדף אחריו, המתلون הסתווב וניסה לחטוף את הגראן, הנאשם נפל לאחר והמתلون תפס את הגראן שנשפט מידיו. המתلون הובל לבית החולים עם חתק בצד שמאל של ראשו, שבר קтен בגולגולת וחתק באצבע יד שמאל.

באישום השני- ביום 23.2.14 חתך הנאשם באמצעות מספרי גבס צינור בבניין מגורים ברחוב רובוביץ 313 בשכונת ארמן הנציג, על מנת לגרום לפיצוץ גז וקריסת הבניין על יושביו במטרה להביא למוותם על רקע לאומני. כתוצאה לכך, נגרמה דליפת גז וצדקה רב זרם לתוך חלל חדר המדרגות.

באישום השלישי- ביום 2.3.14 חתך הנאשם באמצעות מספרי גבס צינור גז בבניין מגורים ברחוב מרגלית 306 בשכונת גילה, על מנת לגרום לפיצוץ גז וקריסת הבניין על יושביו במטרה להביא למוותם על רקע לאומני. כתוצאה לכך, נגרמה דליפת גז, אדי גז יצא מהצינור וריח עז של גז התפשט בחדר המדרגות.

באישום הרביעי- ביום 2.3.14, לקרהת הצהרים, חתך הנאשם באמצעות מספרי גבס צינור גז בבניין מגורים ברחוב בונה 3 בשכונת גילה, על מנת לגרום לפיצוץ גז וקריסת הבניין על יושביו במטרה להביא למוותם על רקע לאומני. כתוצאה לכך, נגרמה דליפת גז, ריח חזק של גז התפשט והבניין פונה מושביו.

באישום החמישי- ביום 4.3.14 חתך הנאשם באמצעות מספרי גבס את צינור גז הראשי בלחץ ביןיהם וצינור המוביל גז לאחת הדירות, בבניין מגורים ברחוב רובוביץ 111 בשכונת ארמן הנציג. כן הדליק נר והניח אותו על מעקה חדר המדרגות, במרחק של מטר מארון צינורות הגז והשאיר בסמוך ניר טואלט בווער. במשעיו ביקש הנאשם לגרום לפיצוץ גז וקריסת הבניין על יושביו במטרה להביא למוותם על רקע לאומני. כתוצאה לכך, נגרמה דליפת גז, ריח גז התפשט במבנה ונשמעו קולות של זרים גז.

באישום השישי- במועד שאיןנו ידוע במדויק, חתך הנאשם באמצעות מספרי גבס צינור גаз בבניין מגורים ברחוב המחרחות 353 א', על מנת לגרום לפיצוץ גז וקריסת הבניין על יושביו במטרה להביא למוותם על רקע לאומני. הצינור לא היה מחובר בפועל למגנט ומנעה דליפת הגז.

באישום השביעי- באביבה מועדים נוספים, חתך הנאשם באربعة בניינים שונים בירושלים את צינור הגז המוביל גז לאחת מהדירותות בבניין, על מנת לגרום לפיצוץ גז וקריסת הבניין על יושביו במטרה להביא למוותם על רקע לאומני.

3. הנאשם יליד 1965, נשוי ואב לשישה ילדים בגלאי 8-24 שנים, מתגורר עם משפחתו בגיאבל מוכבר, עבד בעבודות בניין ולפני כשלוש שנים הפסיק לעבוד ומשתכר מקטבאות הביטוח הלאומי. **מתפקיד שירות המבחן**, עולה כי הנאשם סיים 13 שנות לימוד, לאחריה עבד 20 שנה בעבודות בניין ואז ריצה עונש מאסר של שנה וחצי בגין עבירות שלטענתו לא ביצע. לפני כעשר שנים החל לסייע מהפרעות נפשיות ולטענתו כתוצאה מכישוף שהוטל עליו. לדבריו, החל להיכנס למצבים שאינו שולט בהם, שמע קולות שהנחו אותו איך להתנהג, השטולל בبيתו, הכה את רעייתו ושבר חפצים. עד לפני כשלוש שנים התקפים התרחשו לעיתים רוחקות אודות לטיפול של השיח באמצעות פסוקים

מהקוראן. לפני כשלוש שנים חלה החרפה במצבו, ההתקפים התרחשו לעיתים קרובות ו באו לידי ביטוי בהשתוללות או בשופטות עד למציאתו בידי בני משפחה. ההתקף נמשך כמה ימים, במהלךיו אינו מודע למשעו ואני זוכר את שאירע. בשל החרפת מצבו, הפסיק לעבוד. לחובתו הרשעה בבית הדין הצבאי, משנת 1994, בעבירות ביטחונית של חברות בתאגודות בלתי חוקית והנחת חומרי חבלה בכונה לגורם מוות, בגין נידון ל- 19 חודשים מאסר בפועל. הנאשם טוען שאינו זוכר את העבירות המียวחות לו בתיק זה מכיוון שהיה שרוי במצב ששמע קולות אשר הורו לו מה לעשות. שירות המבחן התרשם מאדם אשר אינו מסוגל לראות את פגיעתו בזולת וראה באלים דרכם לגיטימית לפתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני. עוד התרשם, כי בשל פטירת אביו בגיל צעיר וקשה המשפחה, הנאשם אימץ דפוסי הישרדות כשהוא עסוק במציאות סיפוק לצרכיו ואני מסוגל לראות את הזולת. עמדתו קורבנית. בכלל הדברים, הומלץ על עונש מאסר. עוד הומלץ על ביצוע בדיקה פסיכיאטרית עבור למתן גזר הדין.

4. מחוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 29.4.15 של ד"ר טל וצמן מהמרכז הירושלמי לבראות הנפש, עולה כי מבדיקות פסיכיאטריות חוזרות (בדיקות ראשונה בוצעה בתחילת הליכים בתיק) אין רושם למחלה פסיכוטית ומצוינת התנהגות של פגיעה עצמית ואובדן. בבדיקה הנוכחית אין עדות למצב פסיכוטי. **"דבריו בעניין קולות שאמרו לו לפגוע ולאחריהם מאבד הכרתו אינם מתישבים עם הספרות המקצועית והידע הקליני העוסק במחלות נפש".** הנאשם מבין מצבו המשפטי וכשיר לעמוד לדין. כן נמצא אחראי למשעו במועד ביצועם ואין צורך בטיפול פסיכיאטרי במסגרת אשפוז, כן אין צורך בטיפול רפואי. הומלץ על השגחה במסגרת שב"ס מפני ביצוע ניסיונות אוביידיים. נציין כי הבדיקה נערכה בשפה הערבית.

5. ב"כ המאשימה פתחה ועידה על רצונו של הנאשם לפגוע במדינת ישראל, לטענותו, בשל פעולתה במסגד אל אקצא ובעה. הנאשם ביצע 10 ניסיונות רצח, מהם 9 ניסיונות לרצח המוני. הנאשם ניסה להפיג בנינים שלמים על יושביהם. הערך החברתי שנפגע הינו קדושת החיים. הנאשם ביקש לרצוח אנשים בשל היותם יהודים ופוטנציאלי הקטל היה גדול. מדיניות הענישה נלמדת מע"פ 5021/02, שם הושת עונש של 20 שנות מאסר על נאש שנכנס לבית קפה קופית עם חגורת נפץ וניסה להפילה ללא הצלחה; 5 שנים נוספות נגזרו עליו בגין עבירה אחרת. יש לאבחן לחומרה את עניינו, בו מדובר על ניסיונות רבים לביצוע פיגוע המוני. באישום הראשון ניתן ללמידה על מדיניות הענישה מע"פ 91/5270, שם הושתו 20 שנות מאסר על נאש שנintel סיכון יפני במטרה לדקוך אדם יהודי וניסה לרצוח קללאו שהכיר בעבר ונקרה בדרכו. לעניין נסיבות ביצוע העבירות- מעשיו של הנאשם מלאים בתכנים מקרים, באישום הראשון נכנס לחנות על מנת לחפש גראן מתחאים וביתר האישומים הציג במספריים לחיתוך כל וחיפש בנינים מתאימים. הנזק שהוא עלול להיגרם הינו עצום ולא צריך להזכיר מילים. בפועל, אדם בן 70 הובהל לבית חולים עם פצעות קשות

בuckבות הಹאה על ראשו באמצעות גרזן. ביתר האישומים, נגרמו פגימות מועטות נפשיות ופיזיות לאנשים שונים. הנאשם הבין את מעשיו ופועל מתוך שליטה. יש לראות בכל אישום אירוע נפרד לצורך קביעת מתחמי הענישה. באירוע הגרזן, מתחם הענישה הינו 13-18 שנים, ביתר האישומים מתחם הענישה נע בין 18-25 שנים. הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו ובוחר לתלות אותם בכוחות חיצוניים. אין נסיבות חיים קשות שיש בהן להקל את דיןו. לחובתו עבר פלילי בעבירות בטחוניות במעשים דומים בגין ריצה 19 חודשי מאסר. מדובר באחד המקרים החמורים המונחים על שולחנו של בית המשפט. בכלל הדברים, יש לגוזר את העונשים בחלוקת באופן חופף ולהשיט על הנאשם במצטבר עונש מאסר לתקופה של 45 שנים.

6. **ב"כ הנאשם** פתח ועמד על היעדר ראות לנזק ולתוצאות פגיעה המתלון מהగרזן. כמו כן, לא ידוע אם הבנים היו מאוכלים ואם נדף גז מהצינורות שנחתכו. מדובר באדם לא שפוי אשר טוען לשמיעת קולות, התנהגוותו אינה רצינלית ומשפתו אינה מצילה לשיע בידו. הנאשם פועל באופן אקראי ולא רצינלי ולמעשה אינו ממש את פוטנציאל הנזק שיש בידו לגורם, כך למשל אינו חותך תמיד את צינור הגז הראשי. הנזק בסופו של דבר לא היה חמור ועל העונש להיות מידתי ותואם את מעשי האיש ותוצאותיהם בפועל.

7. **הנאשם בדבריו לפניו** ביקש להוסיף שהוא מטופל פסיכיאטרית בבית הכלא ונtran להשגהה 24 שעות. לטענותו, העובה שהוא מטופל מעידה על מצבו הנפשי בעת ביצוע מעשיו ובחקירתו.

8. מעשיו של הנאשם, לרבות המנייע האומני שביסודם, פגעו **בערכיהם המוגנים** של קדושת חי אדם ושלמות גופו, הסדר הציבורי וריבונותה של מדינת ישראל.

נסיבות ביצוע העבירה: הנאשם ביקש לגזור חי אדם במטרה לסיע לארגוני הטרור במלחמותם נגד מדינת ישראל. הנאשם תקף אדם באמצעות גרזן בטבורה של עיר משום היוות יהודי. לאחר מכן, הנאשם החל באופן שיטתי לחותר צינורות גז בבנייני מגורים בשכונות גילה וארמן הנציג בירושלים על מנת להמיט את הבניין על ישבו ולפגע באזרחי מדינת ישראל. הנאשם פעל לאחר תכנון, באופן שיטתי, בנחישות ובקבוקות. בכך יש להעצים את חומרת מעשיו. פוטנציאל הנזק הינו רב ואין צורך להזכיר במילים. הנאשם נמצא אחראי למשעו וכשיר לעמוד לדין.

מדיניות הענישה: בע"פ 690/10 **יוסף ابو תיאה נ' מדינת ישראל**, כתוב בית המשפט העליון:

בכל הנוגע לשאלת רף הענישה המקובל, הרי שבית משפט זה עמד פעמים רבות על נחיצותה של התרעה על

דרך של מדיניות ענישה קשה כלפי מפגעים המבקשים להרוג באנשי כוחות הביטחון ובאזורים תמיימים, וכן
נאמר בפסקה בהקשר זה:

"על בית משפט של מדינה להרים קולו בגאון ולהשמע דברו כלפי אלו הבאים עליה לכלהה וככלפי אלו הרוצחים לפגוע בחילילים או באזרחים תמיימים עובי דרן כשלחת אידיאולוגי מוקן לבם וורג או פגעה מתוכנים הם מטרתם, ולהציג רף ענישה ברור שישמש כגורם מרטייע, הן למעעררים עצם, הן לאלו החוכמים בעדעתם לנוקוט באאותה הדרך. בעניינים אלה יש להקפיד בקלה כבמורה ולא להקל ראש גם כאשר הפגיעה המתוכננת לא הושגה בדרך נס" (ע"פ 1456/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.07.2007) בפסקה 6 לפסק דינה של חברותי השופטת ע' ארבל)".

בעבירה של ניסיון רצח העמיד המחוקק עונש מרבי של 20 שנות מאסר. בית המשפט העליון בע"פ 2544/12 **איאד פטאפה נ' מדינת ישראל**, התווה מדיניות ענישה של 10-18 שנות מאסר במרקם של ניסיון לרצח באמצעות דקירות סכין. בע"פ 4372/13 **אדנהו סייסאי נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט העליון עונש של 11 שנות מאסר על נאשם שירה 15 כדורים מטווח קרוב על אדם בכונה להמיתו, על רקע של סכסוך כספי. בפסק דין זה נקבעה בכורתם של שיקולי גמול והרתעה בעבירה של ניסיון רצח. בית המשפט המ徇יז בחיפה בתפ"ח 13-06-2015 **מדינת ישראל נ' רועי אוחנה**, קבע מתחם ענישה של 6-12 שנות מאסר בעבירה של ניסיון רצח של בת זוג. בע"פ 10/690 לעיל, אישר בית המשפט העליון עוני מאסר של 10-12 שנים על שני נאשמים שהניחו מטען חבלה בעיר העתיקה בירושלים על רקע לאומני. בע"פ 06/1725 **מרים טראבין נ' מדינת ישראל**, הושת עונש של 8 שנות מאסר על נאשמת שניסתה לדקוך שוטר ברחבת הכותל וגרמה לחתק לא שमועתי בידו. המאשימה הפנהה לפסקי דין של בית המשפט העליון המתוים מדיניות ענישה זהה.

מתחם הענישה- בשים לב למחות מעשי של הנאשם ותוatzתם, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד באישום הראשון ומתחם ענישה זהה ביתר האישומים. באישום הראשון נקבע מתחם הענישה 7-14 שנות מאסר ובאישומים השני - השביעי, נקבע מתחם הענישה 10-15 שנות מאסר. מתחם הענישה הכללי, בשים לב לחומרת המעשים, שורה של ניסיונות רצח שניית אף להגדרם כמתקרבים לרצח המוני, לנזק בפועל ולפוטנציאלי הנזק, עומד על 20-40 שנות מאסר.

9. **הונש בתוך המתחם ונסיבותו האישיות**- אין בנסיבות האישיות של הנאשם כדי להקל בדין. הודהתו תעמוד לכולא. הנאשם שם לו למטרה לסייע לארגוני הטרור ולהביא למותם של יהודים ממשיע לאומני. הנאשם ביקש באופן שיטתי ועקבי להוציא לפועל את מטרתו, תחילת באמצעות גרזן ולאחר מכן בדף פעללה של חיתוך צינורות גז

בבנייה מגורים. הנאשם מנסה לתלות את מעשו בכוחות חיצוניים ורואה באלים כפתרון אסטרטגי לפתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני. הנאשם אינו מסוגל לראות את סבלו של الآخر ונעדר אמפתיה. מעשו הרבים והשיטתיים מחיברים ענישה רואיה, הולמת ומחמירה. עם זאת, ניתן משקל מסוים לעצם העובדה שבסוףו של דבר הנזק שנגרם לא היה גדול.

.10. בצירוף הדברים, מצאנו לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- .א. 30 שנות מאסר שתחילה מיום מעצרו.
- .ב. מאסר של שנתיים אותו ירצה אם יעבור במשך 3 שנים משחררו עבירה מסווג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז באיר התשע"ה, 06 במאי 2015, במעמד הצדדים.